

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Mihail Moga împotriva Veronicăi Burlacu, intervenienți accesorii Primăria satului Peresecina, raionul Orhei și I.P. "Cadastrul bunurilor imobile"
(obligarea eliberării porțiunii de teren, demolarea gardului și construcțiilor neautorizate, interzicerea creării obstacolelor în folosirea bunului imobil)

împotriva deciziei din 11 martie 2025 a Curții de Apel Nord,

(Dosarul nr. 2ra-549/25

NR. PIGD 2-22185036-01-2ra-05082025)

Reluarea automată a conținutului cererii de apel în cererea de recurs duce la concluzia că recurentul nu a oferit Curții Supreme de Justiție argumente corespunzătoare pentru analiza legalității deciziei instanței de apel, motiv pentru care recursul este vădit neîntemeiat.

Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. V. Pîslariuc)
Curtea de Apel Nord (jud. R. Holban, S. Ghercavii, C. Prisacari)

6 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de Mihail Moga,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 16 decembrie 2022, Mihail Moga a depus cerere de chemare în judecată împotriva Veronicăi Burlacu, intervenienți accesorii Primăria satului Peresecina, Instituția Publică ”Cadastrul Bunurilor Imobile”, prin care a solicitat obligarea pârâtei Veronica Burlacu să elibereze porțiunea de teren cu nr. cadastral *****, al cărui proprietar este, prin obligarea acesteia să demoleze gardul din plasă metalică amplasat între punctele 10–11–12–1, conform actului de transpunere a hotarelor terenului; obligarea pârâtei să demoleze construcțiile neautorizate, dușul de vară și veceul, edificate pe porțiunea de teren cu nr. cadastral *****, ocupată samavolnic; interzicerea pârâtei de a-i pune piedici în folosirea terenului; precum și încasarea de la pârâtă a cheltuielilor pentru efectuarea măsurărilor, întocmirea actului de transpunere a hotarelor terenului și a cheltuielilor de judecată.

2. Reclamantul a indicat că, în baza contractului de vânzare-cumpărare din 2 septembrie 2021, a devenit proprietar al terenului cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,0533 ha, situat în raionul *****, satul *****. Pârâta Burlacu Veronica este proprietara terenului vecin. Reclamantul susține că pârâta a instalat abuziv un gard din plasă metalică, ocupând o parte din terenul său, fapt confirmat prin actul de transpunere a hotarelor în natură nr. 30340 din 26.10.2022, întocmit de Serviciul cadastral teritorial Orhei și Primăria s. Peresecina, din care rezultă că gardul amplasat între punctele 10–11–12 nu corespunde hotarelor înregistrate. Totodată, se arată că solicitările prelabile privind eliberarea terenului, demontarea gardului și demolarea construcțiilor neautorizate nu au avut rezultat, pârâta îngrădind dreptul reclamantului de posesie și folosință, motiv pentru care a fost depusă prezenta acțiune.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

3. Prin [hotărârea din 13 martie 2024 a Judecătoriei Orhei, sediul Central](#), acțiunea a fost respinsă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

4. La 14 martie 2024, Mihail Moga a declarat apel împotriva hotărârii din 13 martie 2024 a judecătoriei Orhei, sediul Central, solicitând casarea acesteia cu

emiterea unei noi soluții prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

5. Prin [decizia din 11 martie 2025, Curtea de Apel Nord](#) a respins apelul declarat de Mihail Moga și a menținut hotărârea din 13 martie 2024 a judecătoreiei Orhei, sediul Central.

6. Curtea de Apel a apreciat că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății; circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin; probelor prezentate li s-a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, fiind adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

7. Instanța de apel a reținut că, apelantul Moga Mihail, invocând ca probă actul de transpunere a hotarelor în natură, nr. ***** din 26.10.2022, a invocat că pârâta Burlacu Veronica fiind proprietarul terenului vecin nr. cadastral *****, în mod abuziv a instalat un gard de plasă metalică, acaparând o parte din terenul reclamantului. Curtea de apel a apreciat că acest Act a fost întocmit în lipsa pârâtei Burlacu Veronica, fără fi indicat din care motive s-a procedat astfel. Totodată, potrivit conținutului acestui Act, nu a fost stabilit și, respectiv, nu este indicat care este suprafața pretins a fi acaparată abuziv de către vecina Burlacu Veronica.

8. Cu referire la Actul de transpunere a hotarelor în natură, nr. 30340 din 26.10.2022, a terenului nr. cadastral *****, întocmit de I.P. ”Agenția Servicii Publice”, Serviciul Cadastral Teritorial Orhei, prezentat ca probă de către reclamantul-apelant Moga Mihail (fila dosarului 12-14), instanța de apel a reiterat că, instanța de nivelul unu just a reținut că, actul dat nu demonstrează ridicarea construcției de către recurentă pe terenul reclamantului, or, din conținutul acestui act se evidențiază doar faptul, că potrivit schemei de transpunere a hotarului, pe segmentul dintre punctele 10-11-12-1 este amplasat un gard din plasă metalică, care nu coincide cu hotarul înregistrat în cadrul înregistrării primare masive. Pe de altă parte, în baza actului menționat *supra*, rezultă cu certitudine faptul că, coordonatele punctelor au fost preluate din cadrul înregistrării primare masive. Iar potrivit planului geometric, hotarul terenului nr. cadastral *****, este hotarul ”general”. Prin urmare, actul de transpunere a hotarelor în natură, nr. 30340 din 26.10.2022, nu indică cu cert de către cine și în ce măsură au fost încălcate hotarele dintre terenurile vecine nr. cadastral *****și respectiv nr. cadastral *****. Or, conform legii hotarul fix se stabilește în baza actului de constatare pe teren, cu întocmirea în mod obligatoriu a planului geometric al terenului, cu participarea proprietarilor terenurilor învecinate.

9. Pe cale de consecință, Curtea de Apel a conchis că, apelant Moga Mihail nu a prezentat probe privind stabilirea hotarului fix dintre terenurile adiacente. Astfel, în lipsa actelor respective este imposibil de a stabili faptul dacă partea pârâtă nu a ținut cont și a depășit linia de hotar. Iar conform art. 19 din Legea cadastrului bunurilor imobile, nr. 1543 din 25.02.1998, suprafața terenului determinată în procesul stabilirii hotarelor generale se consideră aproximativă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

10. La 5 august 2025, Mihail Moga a depus recurs împotriva deciziei din 11 martie 2025 a Curții de Apel Nord, prin care a solicitat casarea acesteia și a hotărârii din 13 martie 2024 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, cu pronunțarea unei hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

11. În esență, prin motivarea recursului, recurentul, reiterând argumentele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și în apel, susține că atât instanța de fond, cât și instanța de apel au interpretat și aplicat legea cu încălcarea jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, iar soluțiile pronunțate sunt arbitrare, fiind întemeiate în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. În acest sens, recurentul face trimitere la prevederile art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

12. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

13. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

14. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

15. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

16. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

17. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, completul de judecată menționează că Curtea de Apel Nord a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la data de 11 martie 2025 (f.d. 160). Ulterior, la data de 9 iunie 2025, decizia motivată a Curții de Apel Nord a fost expediată participanților la proces, fiind recepționată de recurent la data de 16 iunie 2025 (f.d. 175).

18. Astfel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 5 august 2025 de către Mihail Moga, a fost depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

19. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

20. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

21. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

22. În speță, Mihail Moga a depus o cerere de recurs cu conținut asemănător cu cererea de apel (f.d. 124-128). Argumentelor invocate de către recurent li s-a dat un răspuns detaliat și clar în actele judecătorești contestate.

23. Instanța de recurs observă că temeiurile de apel (art. 386–388 din Codul de procedură civilă) și temeiurile de recurs (art. 432 din Codul de procedură civilă) sunt diferite, ceea ce presupune, în mod firesc, un conținut distinct al cererilor. Reluarea automată a cererii de apel în recurs denotă lipsa unor elemente noi și înseamnă anticiparea unor critici față de o decizie ce nu fusese încă pronunțată.

24. O astfel de conduită procesuală, materializată prin reiterări formale ale poziției procesuale exprimate anterior, fără o critică reală și punctuală a raționamentului deciziei instanței de apel, conduce la concluzia că recurentul nu a oferit Curții Supreme de Justiție argumente corespunzătoare pentru analiza legalității deciziei instanței de apel. Aceeași interpretare a fost consacrată și în jurisprudența recentă a Curții Supreme de Justiție (a se vedea încheierea [nr. 2ra-183/25](#) din 6 august 2025, [nr. 2ra-357/24](#) din 22 octombrie 2025).

25. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

26. Or, potrivit art. 442 alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța de recurs este ținută de modul în care au fost apreciate probele de instanțele inferioare, cu excepția situației în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) – hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

27. În speță, recurentul a făcut trimitere la prevederile art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că instanțele inferioare au interpretat și aplicat legea cu încălcarea jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, iar soluțiile pronunțate sunt arbitrare, fiind întemeiate în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Totuși, aceste afirmații nu au fost susținute prin probe anexate la dosar, iar instanța de apel le-a examinat și le-a acordat aprecierea cuvenită.

28. Mai mult decât atât, recurentul nu a demonstrat în ce măsură hotărârea s-ar baza pe o hotărâre sau decizie arbitrară ori în ce măsură s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. La fel, recurentul nu a fost trimitere la o jurisprudență a Curții Supreme de Justiție pe care ar încălca-o actele de dispoziție ale instanțelor inferioare.

29. Aceste considerente induc asupra concluziei că recursul denotă un simplu dezacord cu concluziile instanțelor inferioare, fără a combate analiza efectuată de instanță. Aceasta înseamnă că nu sunt întrunite condițiile legale pentru a permite Curții Supreme de Justiție să reanalizeze probele, iar critica rămâne una de dezacord cu soluția pronunțată.

30. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

31. În concluzie Curtea Supremă de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Moga este vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil, din motiv că repetă conținutul cererii de apel, fără a aduce critici serioase deciziei instanței de apel.

32. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Mihail Moga.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat